

Mark 11

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, we continue to summarize the events around the traveling points of the Lord. Many verses show that the Lord, the disciples, and some people are traveling. 1) In Mark 11:1, it tells that Jesus comes near to Jerusalem to Bethphage and Bethany at the Mount of Olives. Here the Lord sends two of His disciples into the village ahead to bring a colt, so the Lord will enter Jerusalem riding on a colt to fulfill the prophecy about how He enters Jerusalem. Mark 11:7 shows that Jesus sits on the colt and starts riding the colt as He enters Jerusalem. Now here it shows the work of the Holy Spirit which stirred people's hearts to rejoice to see the Lord coming to Jerusalem; as the disciples are taking the colt, how can people know who is coming? Here clearly, the Holy Spirit is stirring people's hearts as they are shouting out the "King is coming."

บทสรุป ในบทนี้ เรายังคงทำต่อบทสรุปในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างจุดการเดินทางของพระองค์ มีหลายที่ในข้อเขียนนี้ที่ได้แสดงให้เห็นเกี่ยวกับพระองค์ เหล่าสาวกและประชาชนบางคนเดินทาง 1) ในมาระโก 11:1 ได้บอกว่าพระเยซูมาใกล้เยรูซาเล็มที่เบทเพทและเบททานีที่ภูเขาเมกะกอกเทส ในที่นี้พระองค์ส่งสาวกของพระองค์สองคนให้เข้าไปยังหมู่บ้านข้างหน้าและนำลูกลา มา เพื่อพระองค์จะเข้ายังเยรูซาเล็มที่ลูกลา เพื่อให้สำเร็จตามคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเดินทางเข้าเยรูซาเล็มของพระองค์อย่างใด ในมาระโก 11:7 มันได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูนั่งบนลูกลาและเริ่มขี่ลูกลาเมื่อพระองค์เข้ามายังเยรูซาเล็ม ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเข้าใจประชาชนให้มีความสุขที่ได้เห็นพระองค์มายังเยรูซาเล็ม เมื่อเหล่าสาวกนำลูกลา มา ประชาชนจะรู้ได้อย่างไรว่าใครมา? ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นชัดถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ชักนำใจของประชาชนให้ตะโกนออกมา "พระมหากษัตริย์ได้มาแล้ว"

2) In Mark 11:11a and 11:15, we see that Jesus enters Jerusalem and goes into the temple. Being in the temple, He starts cleansing the temple by chasing all those who did not come for worship but used the temple as a marketplace. Those who come to worship, the Lord teaches them and heals those sick. 3) In Mark 11:19 and 11:11b, it shows that at the end of the day, Jesus and His twelve disciples went out of the city to Bethany. Verse 11:12 shows that Jesus and the disciples came back from Bethany and Jesus was hungry. At this time, Jesus cursed the fig tree that withered immediately, and He used this event to teach the disciples a lesson about faith. This teaching happened the following day when they passed again by the fig tree, as shown in Mark 11:20. 4) In Mark 11:27, we are told that Jesus and the disciples came again to Jerusalem, and they walked into the temple where the chief priests and the scribes and the elders came to challenge the authority of Jesus.

2) ในมาระโก 11:11 และ 11:15 เราเห็นได้ว่าพระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็มและไปยังธรรมศาลา อยู่ในธรรมศาลาพระองค์เริ่มทำความสะอาดธรรมศาลาโดยขับไล่พวกที่ไม่ได้มาเพื่อบูชาพระเจ้าในธรรมศาลาแต่ใช้ธรรมศาลาดังเป็นตลาด พวกที่มาเพื่อบูชาพระเจ้านั้นพระองค์สอนพวกเขาและทรงรักษาพวกที่เจ็บป่วย 3) ในมาระโก 11:19 และ 11:11 ข ได้แสดงให้เห็นว่าเมื่อสิ้นสุดของวันพระเยซูและเหล่าสาวกทั้งสิบสองของพระองค์ ออกไปจากเมืองเบททานี ในข้อ 11:12 ได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูและเหล่าสาวกกลับมาจากเบททานีและพระเยซูรู้สึกหิว ในเวลานี้พระเยซูได้สาปต้นไม้เดื่อซึ่งได้เหี่ยวแห้งในทันใด และพระองค์ใช้สิ่งนี้สอนเหล่าสาวกให้รู้เกี่ยวกับการมีความเชื่อ การสอนนี้เกิดขึ้นในวันถัดมาเมื่อพวกเขาผ่านมาอีกยังที่ต้นไม้เดื่อที่ได้บอกในมาระโก 11:20 4) ในมาระโก 11:27 ได้บอกแก่เราว่า พระเยซูและเหล่าสาวกได้มาอีกที่เยรูซาเล็มและพวกเขาเดินในธรรมศาลาที่ซึ่งพวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมมาจารย์มาท้าทายอำนาจของพระเยซู

11 'And when they draw near to Jerusalem, to Bethphage and Bethany, at the mount of Olives, He sends two of His disciples,

¹และเมื่อพวกเขาได้เข้ามาใกล้เยรูซาเล็ม ที่เบทเพทและเบททานี ที่ภูเขาเมกะกอกเทส พระองค์ ส่งสาวกของ พระองค์ สองคน

²and says to them, Go your way into the village that is over against you: and straightaway as you enter into it, you shall find a colt tied, whereon no man ever yet sat; loose him, and bring him.

²และบอกพวกเขาว่า ไปตามทางของเจ้าเข้าสู่หมู่บ้านข้างหน้าเจ้า และเมื่อเจ้าเข้าไปจะพบลูกลาผูกอยู่ มันซึ่งไม่เคยมีใครขี่ แก้มัดและนำมันมา

³And if anyone say to you, Why do you this? say you, The Lord hath need of him; and straightaway he [a]will send him [b]back here.

³และถ้ามีใครถามเจ้าว่า ทำไมจึงทำเช่นนี้? เจ้าจงบอกว่า **พระองค์** มีความต้องการมัน และเขาจะให้มันกลับมาที่นี่

⁴And they went away, and found a colt tied at the door **outside** in the open street; and they loose him.

⁴และพวกเขาไป และพบลูกลามัดที่ประตูข้างนอกในถนนในที่เปิดเผย และพวกเขาแก้มัดมัน

⁵And certain of them that stood there said **to** them, What do **you**, loosing the colt?

⁵และคนหนึ่งที่ยืนอยู่พูดกับพวกเขาว่า พวกท่านทำอะไร แก้มัดลูกลาทำไม?

⁶And they said **to** them even as **Jesus** had said: and they let them go.

⁶และพวกเขาบอกแก่เขาตั้งที่ **พระเยซู** ได้บอก และพวกเขาปล่อยเขาไป

⁷And they bring the colt unto **Jesus**, and cast on him their garments; and **He** sat upon him.

⁷และพวกเขานำลูกลามายัง **พระเยซู** และปูเสื่อของพวกเขาบนมัน และ **พระองค์** นั่งบนมัน

⁸And many spread their garments upon the way; and others ^[c]branches, which they had cut from the fields.

⁸และมีหลายคนวางเสื่อผ้าของพวกเขาตามทาง และคนอื่นๆซึ่งตัดกิ่งไม้จากทุ่ง

⁹And they that went before, and they that followed, cried, **Hosanna**; Blessed is **He** that cometh in the name of the **Lord**:

⁹และพวกที่ไปข้างหน้า และพวกที่ติดตามร้อง **โฮซันนา** อวยพรแด่ **พระองค์** ในที่สูงสุดที่มาจากในนามของ **พระเจ้า**

¹⁰Blessed is the kingdom that cometh, the kingdom of our father David: **Hosanna** in the highest.

¹⁰อวยพรแด่อาณาจักรที่มาจาก อาณาจักรของดาวิดบิดาของเรา **โฮซันนา** ในที่สูงสุด

Comments Mark 11:1-10. For Mark 11:1-10 see Comments Matthew 21:1-9 and Luke 19:29-38.

ความเห็นมาระโก 11:1-10 สำหรับมาระโก 11:1-10 มองความเห็นในมัทธิว 21:1-9 และลูกา 19:29-38

Comparison Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 11:1-3, Matthew 21:1-3, Luke 19:29-31. See Comments Matthew 21:1-2. The key point of these verses is that the Lord directed the two disciples to bring the colt to Him, to fulfill the prophesy about Jesus entering Jerusalem riding on a colt. The Lord always fulfills what has been written about Him; if the prophesy says He sat on a colt the Lord will do it.

มาระโก 11:1-3 มัทธิว 21:1-3 ลูกา 19:29-31 มองความเห็นในมัทธิว 21:1-2 จุดสำคัญในข้อนี้คือว่าพระองค์ได้ชี้แนะให้สาวกสองคนพาลูกลามายังพระองค์เพื่อให้สำเร็จตามคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูเดินทางเข้าเยรูซาเล็มที่ลูกลา พระองค์ตลอดเวลาทำให้สำเร็จตามที่เขียนเกี่ยวกับพระองค์ ถ้ามีคำพยากรณ์ว่าพระองค์นั่งบนลูกลาพระองค์จะทำ

Q: In Matthew 21:2 the Lord talks about a donkey and a colt while in Mark and Luke the Lord talks only about a colt. How do we explain the difference? **A:** As we have explained in Matthew earlier, the Lord will never separate the mother from the colt. If you bring the colt the mother will follow, just bring one and another will follow; both come in the same meaning in this place. In this place, the Holy Spirit wants us to know between Matthew and Mark have described differently, but look at what it joins, the same thing, the colt, bring them to the Lord, the Lord tells them to bring them to the Lord that is the real word to say. Matthew and Mark describe in different way, but the main thing is the same, bring them to the Lord. In this place, we don't use that way of saying, direct quote from the Lord Jesus, in this place both, Matthew and Mark, have written down what the Holy Spirit told them from the same situation, two way directions as the Lord has told them, Matthew considers talking what it needs to be fulfilled prophesy wise, Mark writes down as the Lord tells but both have one join meaning "bring them to the Lord".

คำถาม: ในมัทธิว 21:2 พระองค์พูดเกี่ยวกับลาและลูกลาในขณะที่ในมาระโกและลูกาพระองค์พูดถึงเพียงแต่ลูกลา เราจะอธิบายถึงความแตกต่างนี้ได้อย่างไร? **คำตอบ:** ดังที่เราได้บอกในมัทธิวก่อนหน้านี้ว่า พระองค์ไม่เคยแยกแม่ไปจากลูกลา ถ้าเราพาลูกลาไปแม่ก็จะติดตามด้วย เพียงพาตัวหนึ่งและอีกตัวจะตาม ทั้งสองมามีความหมายเดียวกันในที่นี้ ในที่นี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องการให้เราทราบว่าระหว่างมัทธิวและมาระโกได้บอกแตกต่างกัน

แต่มองว่าสิ่งใดได้ต่อเนื่องกัน เช่นเดียวกัน ลูกลาพามันมายังพระองค์ พระองค์ได้บอกให้พามันมายังพระองค์นั่นคือคำแท้จริงที่บอก มัทธิวและมาระโกได้อธิบายในต่างวิธี แต่จุดสำคัญคือเช่นเดียวกันพามันมายังพระองค์ ในที่นี้ เราไม่ได้ใช้วิธีที่พูดโดยตรงจากพระเยซู ในที่นี้ทั้งสองได้เขียนลง มัทธิวและมาระโก อะไรที่พระวิญญาณบริสุทธิ์บอกพวกเขาจากเหตุการณ์เดียวกัน มีสองวิธีที่พระองค์บอกแก่พวกเขา มัทธิวได้พูดถึงที่ต้องการให้เป็นสำเร็จตามคำพยากรณ์ มาระโกเขียนตามที่พระองค์ได้บอกแต่ทั้งสองได้มีจุดเดียวกัน "พามันมายังพระองค์"

Matthew 21:4-5. Here it shows why in Matthew 21:2 the Holy Spirit gave the complete account with the donkey and the colt, to show that all this was done "to fulfill what was spoken by the prophet" (See Comments Matthew 21:5).

มัทธิว 21:4-5 ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นว่าทำไมมัทธิว 21:2 พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เหตุการณ์สมบูรณ์เกี่ยวกับลาและลูกลา เพื่อแสดงให้เห็นว่าทุกอย่างได้ทำ "เพื่อให้สำเร็จตามที่พูดโดยศาสดาพยากรณ์" (มองความเห็นในมัทธิว 21:5)

Mark 11:4-7, Matthew 21:6-7, Luke 19:32-35. See Comments Matthew 21:7.

มาระโก 11:4-7 มัทธิว 21:6-7 ลูกา 19:32-35 มองความเห็นในมัทธิว 21:7

Mark 11:8, Matthew 21:8, Luke 19:36. See Comments Matthew 21:8.

มาระโก 11:8 มัทธิว 21:8 ลูกา 19:36 มองความเห็นในมัทธิว 21:8

Mark 11:9-10, Matthew 21:9, Luke 19:37-38. See Comments Matthew 21:9. For the difference, in the words spoken by the multitude, we can explain as the multitude express their feeling towards the Lord. As the time goes by, we will hear more, the multitude will be affected as well and will say things differently; this is the beginning to see how the multitude reacts.

มาระโก 11:9-10 มัทธิว 21:9 ลูกา 19:37-38 มองความเห็นในมัทธิว 21:9 สำหรับความแตกต่างในคำพูดโดยฝูงชน เราสามารถอธิบายว่า ฝูงชนได้แสดงความรู้สึกต่อพระองค์ เวลาผ่านไปเขาได้อินเพิ่มมากขึ้น จะมีผลกระทบต่อฝูงชนเช่นกันและพูดต่างกันไป นี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นจะเห็นว่าฝูงชนมีปฏิกิริยาอย่างไร

11And **He** entered into Jerusalem, into the temple; and when **He** had looked **around** upon all things, it being now **evening**, **He** went out **to** Bethany with the twelve.

¹¹และ **พระองค์** เข้าสู่เยรูซาเล็ม เข้าในธรรมศาลา และเมื่อ **พระองค์** มองไปรอบๆทุกอย่าง ขณะนี้เริ่มตกเย็น **พระองค์** ออกไปยังเบธทานีกับสาวกทั้งสิบสอง

12And on the **following day**, when they **came** out from Bethany, **He** hungered.

¹²และวันรุ่งขึ้น เมื่อพวกเขาออกมาจากเบธทานี **พระองค์** รู้สึกหิว

13And seeing a fig tree afar off having leaves, **He** came, if **by chance** **He** might find anything thereon: and when **He** came to it, **He** found nothing but leaves; for it was not the season of figs.

¹³และเห็นต้นมะเดื่ออยู่ไกลๆเต็มใบด้วยใบไม้ **พระองค์** มาถึง ถ้าเป็นไปได้ **พระองค์** อาจหาผลได้บ้าง และเมื่อ **พระองค์** มาถึงมัน **พระองค์** ไม่พบสิ่งใดเพียงแต่ใบไม้ เพราะยังไม่ถึงเวลาที่จะมีผล

14And **He** answered and said **to** it, No man eat fruit from **you** henceforward forever. And **His** disciples heard it.

¹⁴และเมื่อ **พระองค์** ตอบออกไปและว่าต่อมัน ไม่มีใครควรได้กินผลจากเจ้าอีกตลอดไป และเหล่าสาวกของ **พระองค์** ได้ยิน

15And they come to Jerusalem: and **He** entered into the temple, and began to **throw** out them that sold and them that bought in the temple, and overthrew the tables of the money-changers, and the seats of them that sold the doves;

¹⁵และเมื่อพวกเขามาถึงเยรูซาเล็ม และเมื่อ **พระองค์** เข้าในธรรมศาลา และเริ่มขับไล่พวกค้าขายในธรรมศาลา และคว่ำโต๊ะพวกแลกเปลี่ยนเงิน และเก้าอี้ของพวกที่ขายนกเขา

16and **He** would not **allow** that any **person** should carry a vessel through the temple.

¹⁶และ **พระองค์** ไม่อนุญาตให้พวกที่แบกหามผ่านโดยตรงออกจากธรรมศาลา

¹⁷And **He** taught, and said **to** them, Is it not written, [^d]**My** house shall be called a house of prayer for all the nations? [^e]but **you** have made it a den of robbers.

¹⁷และ **พระองค์** สอนและบอกแก่พวกเขาว่า มีเขียนไว้มิใช่หรือ บ้าน **ของเรา** ควรจะเรียกว่าบ้านแห่งการสวดภาวนาสำหรับทุกชาติ? แต่พวกเขาทำให้เป็นเหมือนบ้านของพวกเขา

¹⁸And the chief priests and the scribes heard it, and sought how they might destroy **Him**: for they feared **Him**, for all the multitude was astonished at **His** teaching.

¹⁸และเมื่อพวกธรรมาจารย์และพวกปุโรหิตใหญ่ได้ยิน และพวกเขาหาโอกาสที่จะทำลาย **พระองค์** เพราะพวกเขากลัว **พระองค์** เพราะฝูงชนประหลาดใจในคำสอนของ **พระองค์**

¹⁹And [^f]every evening [^g]**He** went forth [^h] out of the city.

¹⁹และเมื่อตกเย็นทุกวัน **พระองค์** ออกไปจากเมือง

²⁰And as they passed by in the morning, they saw the fig tree withered away from the roots.

²⁰และเมื่อพวกเขาผ่านไปในเวลาเช้า พวกเขาเห็นต้นมะเดื่อแห้งไปจากราก

²¹And Peter calling to remembrance **says** unto **Him**, **Rabbi**, behold, the fig tree which **Thou** cursed is withered away.

²¹และเปโตรจำได้ พูดต่อ **พระองค์** ว่า **พระอาจารย์** ดูเถิด ต้นมะเดื่อที่ **พระองค์** ทำน ได้สาปเหยี่ยวแห้งไป

²²And **Jesus** answering **says to** them, Have faith in **God**.

²²และ **พระเยซู** ตอบต่อพวกเขาว่า มีความเชื่อใน **พระเจ้า**

²³Truly I say **to** you, Whosoever shall say **to** this mountain, Be **you** taken up and **thrown** into the sea; and shall not doubt in his heart, but shall believe that what he **says comes** to pass; he shall have it.

²³จริงๆแล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า ใครก็ตามที่บอกกับภูเขานี้ เจ้าจงยกขึ้นและโยนลงไปยังทะเล และไม่มี ความสงสัยใดๆในใจของเขา แต่ด้วยความเชื่อว่าคุณจะเกิดขึ้น เขาจะได้รับมัน

²⁴Therefore I say **to** you, All things whatsoever **you** pray and ask for, believe that **you** [^h]receive them, and **you** shall have them.

²⁴ดังนั้น **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า ทุกอย่างที่คุณอธิษฐานและขอ เชื่อในเจ้าว่าจะได้รับ และเจ้าจะได้รับ

²⁵And **whenever you** stand praying, forgive, if **you** have **anything** against anyone; that your **Father** also who is in heaven may forgive you your trespasses. [ⁱ]

²⁵และเมื่อใดที่เจ้ายืนภาวนา ให้อภัย ถ้าเจ้ามีสิ่งใดต่อต้านใคร เพื่อ **พระบิดา** ของเจ้าผู้ซึ่งอยู่ในสวรรค์จะให้อภัยการละเมิดของเจ้า

²⁶But if **you** do not forgive, neither will your **Father** who is in heaven forgive your trespasses.

²⁶แต่ถ้าเจ้าไม่ให้อภัย เช่นกัน **พระบิดา** ของเจ้าผู้ซึ่งอยู่ในสวรรค์จะให้อภัยในการทำผิดของเจ้า

Comments 11:11-26. Comparison analysis and verses time mapping of Jesus time in Jerusalem and the temple.

ความเห็น 11:11-26 การพิจารณาเปรียบเทียบและเวลาในข้อความของพระเยซูในกรุงเยรูซาเล็มและธรรมศาลา

Jesus Cleanses the Temple

พระเยซูทำความสะอาดธรรมศาลา

Mark 11:11a, Matthew 21:10-11. See Comments Matthew 21:10,11. Mark 11:11 is a verse summary of the day telling us that Jesus entered Jerusalem and the temple and at the end of the day He and His disciples left for Bethany. In between Mark 11:11a (the first part of the verse) and Mark 11:11b (the second part of the verse) there are other events happening that are described later in Mark Chapter 11 and in the other Gospels. Note that the events are not necessarily given in their timing order.

มาระโก 11:11ก มัทธิว 21:10-11 มองความเห็นในมัทธิว 21:10,11 มาระโก 11:11 คือคำสรุปของสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นได้บอกแก่เราว่า พระเยซูเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม และธรรมศาลา และเมื่อวันจบลงพระองค์และเหล่าสาวกของพระองค์จากไปยังเบธานี ในระหว่างมาระโก 11:11ก (ส่วนแรก

ของข้อเขียน) และมาระโก 11:11ข (ส่วนที่สองของข้อเขียน) ยังมีเหตุการณ์อื่น ๆ เกิดขึ้นที่ได้อธิบายภายหลังในมาระโกบทที่ 11 และในคำสอนอื่น ซึ่งเกตุว่าเหตุการณ์ไม่จำเป็นต้องให้ในเวลาตามลำดับกัน

Mark 11:15-17, Matthew 21:12-13, Luke 19:45. See Comments Matthew 21, 12-13. As Jesus entered into Jerusalem riding on a colt He went straight to the temple, He entered the temple and cleansed the temple showing His authority and disappointment about what people are doing in the temple; this is the spot to call the “triumphal entry”. His authority has been shown in telling what the people had done wrong (people have been led to the wrong doings), make the heart of all realize He is the One that comes to point the way and lead them out of wrong doings in the temple of God; people learn now that they have been misusing the place of God. To point out straight to people’s hearts, that shows the authority of the Lord.

มาระโก 11:15-17 มัทธิว 21:12-13 ลูคา 19:45 มองความเห็นในมัทธิว 21:12-13 ดังที่พระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็มนั่งบนลูกลา พระองค์เข้าตรงไปยังธรรมศาลา พระองค์เข้าไปในธรรมศาลาและทำความสะอาดธรรมศาลาแสดงพระอำนาจของพระองค์และความผิดหวังในสิ่งที่ประชาชนทำในธรรมศาลา ในจุดนี้เรียกว่า “การเข้าอย่างมีชัยชนะ” สิทธิอำนาจของพระองค์ได้แสดงออกมาในการบอกแก่ประชาชนว่าได้ทำสิ่งที่ผิด (ประชาชนได้รับการชี้แนะว่าได้ทำผิด) ทำให้ใจของทุกคนได้ตระหนักว่า พระองค์คือผู้ซึ่งมาชี้ทางและนำพวกเขาออกจากการทำผิดต่อธรรมศาลาของพระเจ้า ประชาชนได้เรียนรู้ว่าพวกเขาได้ใช้สถานที่ของพระเจ้าอย่างไม่ถูกต้อง ซึ่งตรงเข้าไปในใจของประชาชน ซึ่งได้แสดงถึงสิทธิอำนาจของพระองค์

The hearts of people have seen and heard what the Lord has said, what people have done to the temple of the Lord, it is a long day for all, a long day for the Lord Himself and humans (the day is long for them to do bad for the Lord; because the Lord has been watching them, generation after generation of doing bad, the Lord has seen them all). Also remember many have followed the Lord in each place, they followed and seen how the Lord reacted when He entered the temple. The way the Lord has put it, humans have made the temple as a market place not a worship place anymore. When the Lord has chased all out it impacted people’s hearts and made them start to think what they have done to the temple of God; that why they are shouting and praising God, it is reflecting what happened. But the day is not over yet for them; the day for them to continue to do bad it does not end, the sun goes down, to do bad for them it is not counting with the sun, when they open their eyes in the morning, the bad they still do, it never ends.

ใจของประชาชนได้เห็นและได้ยินสิ่งที่พระองค์ได้บอก สิ่งที่ประชาชนได้ทำในธรรมศาลาของพระองค์ ตลอดทั้งวันมันเป็นวันอันยาวนาน วันอันยาวนานสำหรับพระองค์เองและมนุษย์ (วันยาวนานสำหรับพวกเขาที่ทำความผิดต่อพระองค์ เพราะพระองค์ได้เฝ้ามองพวกเขา จากยุคหนึ่งถึงอีกยุคหนึ่งที่ทำผิด พระองค์ได้เห็นพวกเขาทั้งหมด) ด้วยกันจำไว้ด้วยว่ามีหลายคนติดตามพระองค์ในแต่ละที่ พวกเขาได้ติดตามและเห็นว่าพระองค์ได้ทำสิ่งใดเมื่อพระองค์เข้าไปในธรรมศาลา วิธีที่พระองค์ได้ทำ มนุษย์ได้ทำให้ธรรมศาลาเป็นดังตลาดไม่ใช่สำหรับบูชาแล้ว เมื่อพระองค์ขับไล่พวกเขาออกไป มันได้มีผลกระทบต่อใจของพวกเขาและทำให้พวกเขาได้คิดว่าพวกเขาได้ทำอะไรต่อธรรมศาลาของพระเจ้า นั่นคือทำไมพวกเขาได้ตะโกนและบูชาพระเจ้า มันเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้น แต่วันยังไม่จบลงสำหรับพวกเขา วันที่พวกเขายังคงทำผิดยังไม่จบลง พระอาทิตย์ได้ตกลงการทำผิดสำหรับพวกเขาไม่นับกับพระอาทิตย์ เมื่อพวกเขาเสื่อมต่าขึ้นในเวลาเช้าพวกเขายังคงทำผิดอีก ไม่เคยจบสิ้น

“And He would not allow that any person should carry a vessel through the temple”; in those time they used the temple not for worship but they used it as a short cut of their travel, because the temple ground was softer, it is not like they are walking through the bush; they used the benefit of the temple grounds for walking through, like nowadays would call they made the temple as a highway of walking to make short cuts for their travels. Jesus stopped only those that did not come for worship, the worshipers He welcomed them into the house of the Lord, that always He did.

“และพระองค์ไม่ให้ใครแบกสิ่งใดผ่านธรรมศาลา” ในเวลานั้นพวกเขาใช้ธรรมศาลาไม่ใช่เพื่อบูชาแต่พวกเขาใช้เพื่อตัดทางให้สั้นเพื่อเป็นทางลัดในการเดินทาง เพราะพื้นลานของธรรมศาลาเป็นดินนุ่ม มันไม่เหมือนกับเดินผ่านพงหญ้า พวกเขาได้ใช้ประโยชน์ของพื้นที่ของธรรมศาลาสำหรับเดินผ่านเหมือนทุกวันนี้จะเรียกได้ว่าพวกเขาทำให้ธรรมศาลาเป็นเหมือนถนนหลวงสำหรับเดินทำให้ย่นระยะทางของพวกเขา พระเยซูหยุดเพียงพวกที่ไม่ได้มาเพื่อบูชา พวกที่มาเพื่อบูชา พระองค์ต้อนรับพวกเขาเข้าสู่บ้านของพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่ตลอดเวลาพระองค์ได้ทำ

“My house shall be called a house of prayer for all the nations”; The difference between Matthew and Mark, just let people know, not everybody notices the small little difference of it; here in this place Mark says it complete. Just the words “all the nations”, think on those words alone, it is not just for the Jews alone now, the Word has told clearly. From everywhere in the world if they call upon the Lord, He hears all, from the left to the right of His hand, no place can be hidden; it tells clear, those who call upon His name to come to Him, no hidden cause for anyone and for anything. His calling is free, just follow the small little voice in your heart to search for someone who created all things of this earth, no nation can say the Lord is not for them.

"บ้านของเราควรจะเรียกบ้านแห่งการสวดภาวนาของทุกชาติ" ความแตกต่างระหว่างมัทธิวและมาระโก เพียงให้ประชาชนได้รู้ ไม่ใช่ว่าทุกคนสังเกตเห็นถึงสิ่งเล็กน้อยที่ต่างกัน ในที่นี้มาระโกได้พูดครบถ้วน เพียงแต่คำว่า "ของทุกชาติ" คิดถึงคำนี้เพียงลำพัง มันไม่ใช่เพียงแต่พวกยิวเท่านั้น พระคำสอนได้บอกชัด จากทุกที่ในโลกถ้าพวกเขาอ้างเรียกต่อพระองค์แล้วพระองค์ได้ยินทั้งหมด จากทางซ้ายมือถึงขวามือของพระองค์ ไม่มีที่ใดสามารถหลบซ่อนได้ ได้บอกชัด พวกที่ร้องเรียกต่อพระนามของพระองค์ได้มายังพระองค์ ไม่มีหลบซ่อนเหตุต่อผู้ใดและต่อสิ่งใด การเรียกของพระองค์นั้นฟรี เพียงติดตามเสียงเล็กๆในใจของเราเพื่อแสวงหาผู้ซึ่งสร้างทุกสิ่งของโลกนี้ ไม่มีประชาชนใดสามารถพูดได้ว่าพระองค์ไม่ได้มาเพื่อพวกเขา

Matthew 21:14. After He has chased them all out from the temple, when He did not allow them to walk through, those they are not commoners that He stopped them walking through, the merchants He stopped them to go through. But the commoners come in to worship, and that is when they bring all the sick to Him; and the people who stayed for worship have seen the work of the Lord, not the merchants that have seen.

มัทธิว 21:14 หลังจากพระองค์ได้ไล่พวกเขาทั้งหมดให้ออกไปจากธรรมศาลา เมื่อพระองค์ไม่ให้พวกเขาเดินผ่านไป พวกนั้นไม่ใช่คนธรรมดาที่พระองค์ได้ห้ามไม่ให้เดินผ่าน พวกพ่อค้าที่พระองค์ห้ามพวกเขาไม่ให้ผ่านตรงไป แต่คนธรรมดาซึ่งมาเพื่อบูชา และพวกที่ได้พาผู้ที่เจ็บป่วยมายังพระองค์ และพวกที่อยู่เพื่อบูชาได้เห็นงานของพระองค์ที่ได้ทำ ไม่ใช่พวกพ่อค้าที่ได้เห็น

Mark 11:18, Matthew 21:15. See Comments Matthew 21:15. In Mark here it shows that the chief priests and the scribes were seeking a way to destroy Jesus, because of their jealousy and fear of losing power in controlling the people.

มาระโก 11:18 มัทธิว 21:15 มองความเห็นในมัทธิว 21:15 ในมาระโกนี้ได้แสดงว่าพวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมจารย์หาโอกาสที่จะทำลายพระเยซู เพราะพวกเขามีความอิจฉาและกลัวว่าได้เสียอำนาจในการควบคุมประชาชน

Matthew 21:16. See Comments Matthew 21:16

มัทธิว 21:16 มองความเห็นในมัทธิว 21:16

Mark 11:19, Mark 11:11b, Matthew 21:17. All these verses show that Jesus went to Bethany in the evening after His triumphal entry in Jerusalem and after the event of cleaning the temple.

มาระโก 11:19 มาระโก 11:11b มัทธิว 21:17 พระคำกล่าวทั้งหมดนี้ได้แสดงว่าพระเยซูได้ไปยังเบธานีในเวลาเย็นหลังจากการเข้ากรุงเยรูซาเล็มของพระองค์อย่างผู้ชนะ และหลังจากทำความสะอาดธรรมศาลา

Jesus and the Fig Tree

พระเยซูและต้นมะเดื่อ

Mark 11:12, Matthew 21:18. Hunger it is a human feeling; remember as well, Jesus is human, and He knows what it means to be hungry, it is His human nature here showing. People cannot think that He is not human, the stomach is of flesh and the Lord has flesh of human, His humanity has shown here as well.

มาระโก 11:12 มัทธิว 21:18 ความหิวมันเป็นความรู้สึกของมนุษย์ จำไว้ด้วยว่าพระเยซูเป็นมนุษย์ และพระองค์รู้ความหมายว่าความหิวคืออะไร มันเป็นเรื่องชาติของมนุษย์ที่ได้แสดงในที่นี้ ประชาชนไม่สามารถคิดว่าพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ กระเพาะเป็นของร่างกายและพระองค์มีร่างกายของมนุษย์ ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ได้แสดงออกในที่นี้ด้วย

Mark 11:13-14, Matthew 21:19. See Comments Matthew 21:18-19.

มาระโก 11:13-14 มัทธิว 21:19 มองความเห็นในมัทธิว 21:18-19

Mark 11:20-21, Matthew 21:20. Mathew 21:20 and Mark 11:20-21 happen at the same time, but it is not in the morning when the Lord cursed the tree. We can notice from these verses that there is a dividing part in what happens; the Lord cursing the fig tree, the disciples seeing it, the disciples talking about it; from the disciples saw, until the disciples talk about here, there is a time period, in between these now notice that it is a time separation. The disciples have come and asked later on, not in the spot when the Lord has cursed the tree, the tree withered right away, but the disciples did not say in that time, on the next day as the Bible has told, the disciples have talked.

มาระโก 11:20-21 มัทธิว 21:20 มัทธิว 21:20 และมาระโก 11:20-21 เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันแต่ไม่ใช่ในตอนเช้าที่พระองค์สาปต้นไม้ เราสามารถสังเกตได้จากพระคำเขียนนี้ ในที่นี้ได้แบ่งแยกในส่วนที่มีอะไรเกิดขึ้น พระองค์สาปต้นไม้ เหล่าสาวกเห็น เหล่าสาวกพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ จากเหล่าสาวกเห็นจนกระทั่งเหล่าสาวกพูดถึง ในที่นี้เป็นช่วงเวลาหนึ่ง ในระหว่างนี้สังเกตเวลาที่แยกออกไป เหล่าสาวกได้มาและถามในภายหลัง ไม่ใช่ในที่ที่พระองค์สาปต้นไม้ ต้นไม้ได้เหี่ยวแห้งไปในทันใดแต่เหล่าสาวกไม่ได้พูดในเวลานั้น วันรุ่งขึ้นดังที่พระคัมภีร์ได้บอก เหล่าสาวกได้มีการพูด

Mark 11:22-24, Matthew 21:21-22. See Comments Matthew 21:21, 22. Also, another example of what you should not ask is we should not ask not to feel hungry, this is against human nature. The Lord feels hungry as well, it is a human nature to be hungry; humans have questions, the Lord shouldn't be hungry enough to curse the tree. Humans cannot expect the Lord has feeling as humans, but as the Bible has told, the Lord was born as a baby, so human nature is here.

มาระโก 11:22-24 มัทธิว 21:21-22 มองความเห็นในมัทธิว 21:21, 22 ถึงกระนั้น มีอีกตัวอย่างของว่ามีสิ่งใดที่เราไม่ควรจะขอ คือเราไม่ควรจะขอให้ไม่รู้สึกริว นั่นเป็นสิ่งที่ต่อต้านธรรมชาติของมนุษย์ พระองค์รู้สึกหิวด้วย มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะหิว มนุษย์มีคำถามว่า พระองค์ไม่ควรจะหิวมากจนถึงสาปต้นไม้ มนุษย์ไม่คาดหวังว่าพระองค์มีความรู้สึกดังที่เป็นมนุษย์ แต่สิ่งที่พระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่า พระองค์ได้เกิดเป็นเด็กทารก ดังนั้นธรรมชาติของมนุษย์อยู่ในที่นี้

Mark 11:25. This verse stands by its own. The meaning it is clear in its own, whatever you want the Lord to do for you, do also to someone else. The logic of humans, you give one, you get one, but for the Lord if you give one the overflow will come, not what you give is what you get, if you give the overflow will come to you. More than forgive, you forget them all big or small from your heart, after you forgive you must forget them as well, as the Lord did, He forgives and forgets all our trespasses.

มาระโก 11:25 ในพระคำเขียนข้อนี้ได้ยื่นในตนเอง ความหมายชัดเจนในตัวเอง เมื่อใดก็ตามที่เราต้องการให้พระองค์ทำเพื่อเรา ทำเช่นกันด้วยต่อผู้อื่น เป็นกฎของมนุษย์ เราได้ให้หนึ่งเราได้รับหนึ่ง แต่สำหรับพระองค์ถ้าเราได้ให้หนึ่งการให้อย่างล้นเหลือจะมาถึง ไม่ใช่เราให้แล้วเราจะได้รับอย่างนั้น ถ้าเราให้การให้อย่างล้นเหลือจะมายังเรา มากกว่าภัยโทษ เราลืมพวกนั้นทุกอย่างไปด้วย ไม่ว่าใหญ่หรือเล็กจากหัวใจของเรา หลังจากที่เราได้ให้อภัยเราต้องลืมไปเสียด้วยเช่นกัน ดังที่พระองค์ได้ทำ พระองค์ให้อภัยและลืมทุกสิ่งที่เราได้ฝ่าฝืน

Mark 11:26. This verse it is in the original as well but not all Bible versions will write it down, men tend to cut it off. It is clear in its own already; even small things as a tip of a needle, but when it comes to the Lord's eyes it is clear, as the Bible has told, nothing is secret for the Lord. You say you forgive, but inside you do not, not the Lord hears but He sees in the heart as well, there is no secret for the Lord. If the forgive did not come from the heart is not complete forgive; if you want forgiveness from the Lord better forgive first.

มาระโก 11:26 ในพระคำสอนนี้อยู่ในต้นฉบับแต่ไม่ใช่ในทุกรูปแบบของการแปลพระคัมภีร์จะได้เขียนลง คนได้ตัดออก มันได้ชัดเจนในตนเองแล้ว แม้เพียงสิ่งเล็กน้อยยังตั้งปลายเข็ม แต่เมื่อมายังสายพระเนตรของพระองค์มันชัดเจน ดังที่พระคัมภีร์ได้บอก ไม่มีสิ่งใดเป็นความลับสำหรับพระองค์ ถ้าเราพูดว่าเราให้อภัย แต่ภายในเราไม่ได้ให้ ไม่ใช่เพียงว่าพระองค์ได้ยินแต่พระองค์ได้เห็นภายในใจด้วย ไม่มีสิ่งใดเป็นความลับสำหรับพระองค์ ถ้าการให้อภัยนั้นไม่ได้ให้จากใจมันไม่ใช่การให้อภัยที่สมบูรณ์ ถ้าเราต้องการการรับการอภัยโทษจากพระองค์เป็นการดีที่เราควรจะให้อภัยก่อน

²⁷And they come again to Jerusalem: and as **He** was walking in the temple, there come to **Him** the chief priests, and the scribes, and the elders;

²⁷และพวกเขามาอีกที่เยรูซาเล็ม และขณะที่ **พระองค์** เดินอยู่ในธรรมศาลา บุโรหิตใหญ่และธรรมาจารย์และพวกผู้ใหญ่มายัง **พระองค์**

²⁸and they said unto **Him**, By what authority **do Thou** these things? Or who gave **Thee** this authority to do these things?

²⁸และพวกเขาพูดกับ **พระองค์** ว่าโดยอำนาจใดที่ **พระองค์ท่าน** ทำอย่างนี้? หรือใครให้ **พระองค์ท่าน** สิทธิอำนาจที่จะทำสิ่งเหล่านี้?

²⁹And **Jesus** said to them, **I** will ask of you one ^[1]question, and answer **Me**, and **I** will tell you by what authority **I** do these things.

²⁹และ **พระเยซู** พูดต่อพวกเขาว่า **เรา** จะถามเจ้าคำถามหนึ่ง และจงตอบ **เรา** และ **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่าโดยสิทธิอำนาจใดที่ **เรา** ได้ทำสิ่งเหล่านี้

³⁰The baptism of John, was it from heaven, or from men? answer **Me**.

³⁰การบัพติศมาของยอห์น นั้นมาจากสวรรค์ หรือจากคน? จงตอบ **เรา**

³¹And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; **He** will say, Why then did **you** not believe him?

³¹และพวกเขาให้เหตุผลแก่ตนเองว่า ถ้าเราบอกว่าจากสวรรค์ แล้ว **พระองค์** จะว่า ทำไมเราจึงไม่เชื่อท่าน?

³²^[k]But should we say, From men--they feared the people: ^[1]for all **truly** held John to be a prophet.

³²แต่ถ้าเราบอกว่า จากคนพวกเขากลัวประชาชน เพราะทุกคนเชื่อว่ายอห์นเป็นศาสดาพยากรณ์

³³And they answered **Jesus** and say, We know not. And **Jesus** says to them, Neither tell I you by what authority I do these things.

³³และพวกเขาตอบต่อ **พระเยซู** และว่า พวกเขาไม่รู้ และ **พระเยซู** พูดต่อพวกเขาว่า เช่นเดียวกัน **เรา** จะไม่บอกแก่เจ้าว่าโดยสิทธิอำนาจใด **เรา** ได้ทำสิ่งเหล่านี้

Comments Mark 11:27-33. For Mark 11:27-33 see Comments Matthew 21:23-27 and Luke 20:1-8.

ความเห็น มาระโก 11:27-33 สำหรับมาระโก 11:27-33 มองความเห็นในมัทธิว 21:23-27 และลูกา 20:1-8

Mark 11:27-28, Matthew 21:23, Luke 20:1-2. See Comments Matthew 21:23.

มาระโก 11:27-28 มัทธิว 21:23 ลูกา 20:1-2 มองความเห็นในมัทธิว 21:23

Mark 11:29, Matthew 21:24, Luke 20:3. See Comments Matthew 21:24.

มาระโก 11:29 มัทธิว 21:24 ลูกา 20:3 มองความเห็นในมัทธิว 21:24

Mark 11:30-32, Matthew 21:25-26, Luke 20:4-6. See Comments Matthew 21:25-26.

มาระโก 11:30-32 มัทธิว 21:25-26 ลูกา 20:4-6 มองความเห็นในมัทธิว 21:25-26

Mark 11:33, Matthew 21:27, Luke 20:7-8. See Comments Matthew 21:27. God cannot lie, that is the key of all things and it shows in this verse. Here it is clear that Jesus did not lie, He did not tell, or lie, it is not in the Lord to lie; rather not tell than lie.

มาระโก 11:33 มัทธิว 21:27 ลูกา 20:7-8 มองความเห็นในมัทธิว 21:27 พระเจ้าไม่สามารถโกหก นั่นคือจุดสำคัญทั้งสิ้นและได้แสดงในพระคำเขียนนี้ ในที่นี้ชัดเจนว่าพระเยซูไม่ได้โกหก พระองค์ไม่ได้บอก หรือโกหก มันไม่มีในพระองค์ที่จะโกหก ไม่บอกเสียดีกว่าแทนที่จะโกหก

Footnotes:

- a. Mark 11:3 Greek sendeth.
- b. Mark 11:3 Or, again
- c. Mark 11:8 Greek layers of leaves.
- d. Mark 11:17 Isa. 56:7.
- e. Mark 11:17 Jer. 7:11.
- f. Mark 11:19 Greek whenever evening came.
- g. Mark 11:19 Some ancient authorities read they.
- h. Mark 11:24 Greek received.
- i. Mark 11:25 Many ancient authorities add verse 26 But if ye do not forgive, neither will your Father who is in heaven forgive your trespasses. Compare Mt. 6:15; 18:35.
- j. Mark 11:29 Greek word.
- k. Mark 11:32 Or, But shall we say, From men?
- l. Mark 11:32 Or, for all held John to be a prophet indeed

Life and Faith Applications. 1) Don't use the place of worship as a place for business, the Lord does not join with it. If you call that place a place of worship, treat it as the Lord did; stop them all, if you can, that do not worship; if you can't stop them don't join to do business with them, if you join you are one of them. 2) When we stand praying, we need to do more than forgive the wrongs people do to us, we need to forget them all from our heart, big or small, as the Lord does, He forgives and forgets all our trespasses. 3) Keep in mind that God cannot lie, this is the nature of God, He cannot lie; we should follow this in our life and do not lie. 4) Do not doubt when you ask something from the Lord, have faith and ask in faith, but do not ask things against God's will and the nature of man.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) อย่าใช้ที่สำหรับบูชาตั้งเป็นที่ทำธุรกิจ พระองค์ไม่อยู่ร่วมด้วย ถ้าเราเรียกที่นั่นว่าเป็นที่สำหรับบูชา ทำตั้งที่พระองค์ทำ หยุคมันทั้งหมดถ้าเราสามารถทำได้ หากการนั้นไม่ใช่เพื่อบูชา ถ้าหากเราไม่สามารถหยุดพวกเขาได้อย่าได้ไปร่วมทำการค้ากับพวกเขา ถ้าเราร่วมด้วยเราก็เป็นคนหนึ่งในพวกเขา 2) เมื่อเราอยู่สวดภาวนาเราต้องทำมากกว่าให้อภัยต่อสิ่งผิดที่คนได้ทำต่อเรา เราต้องลืมมันทั้งหมดจากใจของเรา ไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ดังที่พระองค์ได้ทำ พระองค์ได้ให้อภัยและลืมการล่วงเกินทั้งหมดของเรา 3) เก็บไว้ในความคิดที่ว่า พระเจ้าไม่สามารถโกหก นั่นเป็นธรรมชาติของพระเจ้า พระองค์ไม่สามารถโกหก เราควรทำตามสิ่งนี้ในชีวิตของเราและอย่าโกหก 4) อย่ามีความสงสัยเมื่อเราขอบางอย่างจากพระองค์ มีความศรัทธาและขอในความศรัทธา แต่อย่าขอสิ่งที่ต่อต้านพระประสงค์ของพระเจ้าและธรรมชาติของมนุษย์